

вижда прѣстъпление прѣвидено въ 49-и членъ. Като говорихъ сега по това двояко обвинение, приписано на моя клиентъ Миларова, мис я, че доказахъ, какво по даннитѣ, които сѫ имать при дѣлото, не сѫ установи да е извѣршилъ това прѣстъпление, нито въ едната, нито въ другата смисълъ. Не може да се признае за доказано прѣстъпленietо само отъ нѣкои фрази въ дневника му, като на примѣръ: „Азъ самъ се обвѣрзалъ прѣдъ Русия да извѣрша убийството.“ Отъ казаното заключавамъ, че моя клиентъ Миларовъ може да се обвинява по много други работи, но не и по това обвинение, при ония условия, каквито ги изисква закона, да го е извѣршилъ, за да бѫде той сѫденъ по 49-и членъ. Този членъ 49-и, ако би ималъ такова съдѣржание, каквото ще ви прочетж, и, ако би Милароль да е извѣршилъ това прѣстъпление, каквото се прѣдвижда въ него, само тогава може той да се сѫди по този членъ, ако имаше подобно съдѣржание: „Който отъ мѣстнитѣ подданици влѣзе въ споразумѣние съ агентитѣ на една неприятелска намѣръ дѣржава, за да издава вѣстници противъ дѣржавата, или княза, или получава срѣдства, самъ или съ други, съ цѣль да убие самъ или съ нѣколко души княза, такъвъ се наказва съ смърть.“ Ако бѣше такова съдѣржанието на този членъ, друга щѣше да ми бѫде задачата. Но тукъ като се направи сравнение съ другитѣ законодателства, на другите дѣржави, излиза друга задачата на закона. Тукъ се установява, че Миларовъ е получавалъ пари отъ Славянското Благотворително Общество, да ли 1000 или 4000 рубли, безразлично е, колко е получилъ прѣзъ 1887 год. за издаванie в. „Деветий Августъ.“ Трѣбаше да стои въ текста на нашия законъ, — както ви казахъ, — че се прѣслѣдва дѣянietо за измѣна къмъ отечеството, и да се докажеше, че го е извѣршилъ въ споразумѣние съ друга чужда дѣржава, и че затова пѣщо, за тая цѣль стига да се докаже, но той е зimalъ пари отъ чуждостраненъ прѣставителъ за да издава вѣстникъ, да пише въ него противъ бѣлгарското правительство, или Бѣлгария, но Миларовъ едва ли е противъ Бѣлгария и способенъ да пише противъ нея, тѣй като се доказа какъвъ е човѣкъ Миларовъ спрямо Бѣлгария и доколко той е способенъ да пише противъ тази Бѣлгария, или да имаше въ нашето законодателство прѣвидено „че, който получи пари било отъ чуждо нѣкое правительство, било отъ нѣкое благотворително общество, съ цѣль да прави атентати, такъвъ наказва се съ